

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:

ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā)
1. gadu 22,—	par Ls
2. gadu 12,—	1. gadu 18,—
3 mēn. 6,—	1/2 gadu 10,—
1 2,—	3 mēn. 5,—
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpār- devējiem 12	1 Par atsevišķu numuru 1,70 numuru 10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili № 2. Tālrūnis 20032
Runās stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili № 1. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindiņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindiņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindiņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindiņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Nr. 274 Sestdien, 5. decembrī 1931. g. Četrpadsmitais gads

Pārgrozījumi muitas tarīfos.
Pārgrozījumi ministru kabineta iekārtā.
Pārgrozījumi ministru iekārtā.
Saeima.
Pārgrozījumi noteikumos par mākslīgo mēslu iegādāšanu lauksaimnieku vajadzībām uz kredītu.
Pārgrozījumi noteikumos par neatmaksājamiem valsts pabalstiem lauksaimniecības veicināšanai.

Rikožums par linu cenām.
Rikožums par svara nodokļa aprēķināšanu no gāzes eļļas.
Takse tirdzniecības kuģu pārbaudei.
Skolas darbu iekārtošana jūrskolās 1931./32. mācības gadā.
Rikožums par mājas alus darišanu.
Galvenā intendantā paziņojums.
Vācijas, Lietavas, Latvijas un Igaunijas satiksmē.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Pārgrozījumi ministru iekārtā.

I. Ministru iekārtas (Lik. kr. 1928. g. 68) 3. un 14. pantu atcelt.
II. Tā paša likuma 20. pantā vārdus „Ministru biedru un citu“ atvietot ar vārdu „Ministrijas“.
III. Likvidējot ministru amatus, ministru biedri, ja viņi ir Saeimas deputāti vai atgriezās valsts, pašvaldības vai valsts autonomo uzņēmumu dienestā, nesāņem atalgojuma izmaksu par trīs mēnešiem uz priekšu.
Šā likuma III daļa stājas spēkā ar 1931. g. 4. decembri, bet pārējās daļas ar likuma izsludināšanas dienu.
Likums Saeimā pieņemts 1931. g. 4. decembrī.
Rīgā, 1931. g. 5. decembrī.
Valsts Prezidents A. Kviesis.

Pārgrozījumi muitas tarīfos.

Muitas tārifu (Lik. kr. 1928. g. 57 un 1931. g. 71 un 145) III daļas 1. pantu ar piezīmi izteikt šādi:

III. Izvedmuitas tarīfs.

Tarifa panti	Preču nosaukums.	Likmes latos
1. Koka materiāli:		
1)	apaļi skuju koki, neapstrādāti, arī mizoti, garumā 10 pēdas un vairāk: kapbaļķi, botsmasti un lielie masti — neatkarīgi no resnuma, priedes un egles kluči — tievgaļā resnāki par 8 collām un visi pārējie — tievgaļā resnāki par 5 collām	par kub. pēdu 0,20
1.	piezīme. Visādi neapstrādāti skuju koki, arī mizoti, garumā līdz 10 pēdām un resumā līdz 8 collām (ieskaitot) tievgaļā	brīvi
2.	piezīme. Mizota priedes stutmalka (Poles), garumā līdz 15 pēdām (ieskaitot) un resumā līdz 7 1/4 collām (ieskaitot) tievgaļā	brīvi
3.	piezīme. Mizota egles stutmalka, garumā līdz 15 pēdām (ieskaitot) un resumā līdz 6 collām (ieskaitot) tievgaļā	brīvi
4.	piezīme. Tēlegrafa un telefona stabi, botsmasti un masti — atgremzdoti un nodrāzti	brīvi
2)	apaļi lapu koki, neapstrādāti:	
a)	ozola, oša un kļavas	par kub. pēdu 0,70
b)	apses, gaļumā zem 10 pēdām un resumā zem 7 collām tievgaļā	brīvi
c)	pārējie — gaļumā 10 pēdas un vairāk, resumā 7 collas un vairāk tievgaļā	” ” ” 0,50
3)	apses, zāģētas dēļos, skaldītas vai plēstas	brīvi
4)	lapu koki, zāģēti, tēsti, skaldīti vai plēsti:	
a)	ozola, oša un kļavas	par kub. pēdu 0,60
b)	pārējie	” ” ” 0,40
c)	ozola guļņi, tēsti vai zāģēti, šķērsriezumā ne vairāk kā 7"×10"	brīvi
d)	finanču ministra izsludinātā sarakstā minētie	brīvi
Vispārējās piezīmes:		
1)	Visi pārējie, šini (1.) pantā neminētie koka materiāli	brīvi
2)	Dedzināmā malka skaldītā veidā: ozola, oša un kļavas — gaļumā līdz 2 1/2 pēdām (ieskaitot), pārējā — gaļumā līdz 10 pēdām (ieskaitot)	brīvi
3)	Collas un pēdas skaitāmas angļu mērā.	
4)	Izvedmuita par egles papīrmalku, kas ieņemta laikā no 1. novembra līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, atmaksājama.	
5)	Ši (1.) panta 1. punkta 1., 2. un 3. piezīmē minētie koku materiāli brīvi no muitas līdz 1933. gada 1. maijam.	

Likums stājas spēkā izsludināšanas dienā.
Likums Saeimā pieņemts 1931. g. 4. decembrī.
Rīgā, 1931. g. 5. decembrī.
Valsts Prezidents A. Kviesis.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Pārgrozījumi Ministru kabineta iekārtā.

Ministru kabineta iekārtā (Lik. kr. 1925. g. 60. un 1930. g. 28) izdarīt šādus pārgrozījumus:

1) 2. pantu atcelt.
2) 23. pantu atcelt.
3) 28. pantu atcelt.
4) 29. pantu papildināt ar šādu 2. piezīmi:
29.
2. piezīme. Ministru kabineta loceklis, ja viņš ir Saeimas deputāts vai mācības spēks valsts izglītības iestādē, var saņemt no valsts atalgojumu tikai par vienu amatu pēc paša izvēles.
Šā likuma 3. punkta stājas spēkā ar 1931. g. 4. decembri, bet pārējie punkti ar likumu izsludināšanas dienu.
Likums Saeimā pieņemts 1931. g. 4. decembrī.
Rīgā, 1931. g. 5. decembrī.
Valsts Prezidents A. Kviesis.

Valsts Prezidenta pavēle
armijai un flotei
1931. g. 4. decembrī
Nr. 265.

Ar š. g. 243. pavēles armijai un flotei § 4 atvaļināto Rēzeknes kājnieku pulka virsleitnantu Marianu Antonoviču skaitīt atvaļinātu slimības dēļ, ieskaitot zemes-sargos.
Valsts Prezidents A. Kviesis.
Kaņa ministris E. Laimiņš.

SAEIMA.
Sēde 4. decembrī.

Sēdi atklāj pulksten 5 priekšsēdētājs Dr P. Kalniņš, nolāsīdams rakstu, kurā Valsts Prezidents paziņo, ka viņš jaunās valdības sastādīšanu uzdevis deputātam M. Skujeniekam.

Vēlāk nolasa arī jaunā ministru prezidenta rakstu, kurā viņš paziņo, ka sastādījis valdību šādā sastāvā:
Ministru prezidents — M. Skujenieks.
Iekšlietu ministris pagaidām — M. Skujenieks.
Finanču ministris pagaidām — M. Skujenieks.
Izglītības ministris — Atis Ķeniņš.
Tieslietu ministris pagaidām — Atis Ķeniņš.
Ārlietu ministris — A. Zariņš.
Kaņa ministris — ģenerālis J. Balodis.
Satiksmes ministris — inž. Kursītis.
Tautas labklājības ministris — Vl. Rubuls.
Zemkopības ministris — V. Gulbis.
Ministru prezidents M. Skujenieks nolasa arī savas valdības deklarāciju. Pēc debatēm Saeima ar 51 pret 39 balsīm izteic jaunajai valdībai uzticību.

Valdības rikožumi un pavēles.

Pārgrozījumi noteikumos par mākslīgo mēslu iegādāšanu lauksaimnieku vajadzībām uz kredītu.

(Izdoti uz likuma par mākslīgo mēslu iegādāšanu lauksaimnieku vajadzībām uz kredītu — Lik. kr. 1931. g. 146 — 4. p. pamata.)
Augšminēto noteikumu (Lik. kr. 1931. g. 174) 5., 7., 8. un 9. pantu izteikt šādi:
„5. Valsts zemes banka izdod mākslīgos mēslus uz kredītu caur piensaimnieku sabiedrībām, patērētāju kooperatīviem un īpašiem kooperatīviem mākslīgo mēslu izdalīšanai; pagastos, kur nav nevienas no minētām organizācijām vai kur tās no mākslīgo mēslu apgādes atsakās, Zemes banka mākslīgos mēslus izdala caur pašvaldībām.
6. Mākslīgo mēslu izdalītājām organizācijām mēslu pieprasījumi pavasara sējai jāpieteic rakstiski Zemes bankai ne vēlāk par tekošā gada 15. janvāri, bet rudens sējai — ne vēlāk par 1. jūniju. Pieteikums uzskatāms par saistošu pasūtījumu, no kura nevar bez Zemes bankas piekrišanas atteikties.
8. Zemes banka, izsniedzot mākslīgos mēslus, var ņemt iemaksu līdz 10% no mēslu vērtības. Pārējo daļu var atstāt uz kredītu līdz 10 mēnešiem, pie kam puse no parāda jāatmaksā pēc 6 mēnešiem, atkarībā no mēslu iepirkšanas noteikumiem. Vajadzības gadījumā atmaksas termiņu var pagarināt vienreizīgi, bet ne ilgāk kā uz 3 mēnešiem. Parāda un procentu atmaksas termiņi skaitāmi no tās dienas, kad mākslīgie mēsli izdoti no Zemkopības ministrijas noliktavas, bet ne agrāk kā no 1. aprīļa — pavasara sējai un no 15. jūlija — rudens sējai.
9. Parāds nodrošināms ar ierakstu zemes grāmatās, solidāru galvojumu vai citām reālām drošībām. Izsniedzot mākslīgos mēslus caur pašvaldībām, parādzīmes paraksta mākslīgo mēslu saņēmēji un galvinieki, bet attiecīgā pašvaldība apstiprina pieprasītā mēslu daudzuma vajadzību un apliecina parakstus. Caur pašvaldībām saņemtie mēsli atsevišķiem pieprasītājiem jānodrošina ar vismaz 2 galvnieku parakstiem, pie kam uz katras atsevišķas parādzīmes uz katru parakstītāju, ka mēslu saņēmēju, tā galvnieku, izsniegtā mēslu vērtība nevar pārsniegt Ls 100,—. Pārējos gadījumos saņemto mākslīgo mēslu vērtība jānodrošina saskaņā ar Valsts zemes bankas noteikumiem. Nodrošinājuma veidu katrā atsevišķā gadījumā noteic Zemes banka“.
1931. g. 3. decembrī.
Ministru prezidents K. Ulmanis.
Zemkopības ministris A. Alberings.

Pārgrozījums noteikumos par neatmaksājamiem valsts pabalstiem lauksaimniecības veicināšanai.

Noteikumu par neatmaksājamiem valsts pabalstiem lauksaimniecības veicināšanai (Lik. kr. 1923. g. 124) IV nodaļu papildināt ar šādu 6l. pantu.
6l. Izsniegtās pabalstu summas līdz to izlietošanai uzglabājamas uz tekoša rēķina vienīgi Latvijas bankā vai tās nodaļās atsevišķi no organizāciju līdzekļiem. Noguldījumu procenti izlietojami pabalstāmo pasākumu vajadzībām (pēc organizāciju izvēles) tādā saimniecības gadā, kad tie saņemti.
Rīgā, 1931. g. 3. decembrī.
Ministru prezidents K. Ulmanis.
Zemkopības ministris A. Alberings.

Rikojums.

Atceļot 1929. g. 2. oktobra rikojumu № L/1—10 un 1930. g. 15. septembra rikojumu № L/1—11, Finanču ministrija līdz turpmākam rikojumam maksās ražotājiem par liniem un pakulām pie to pieņemšanas:

Table with 2 columns: amount (kg) and price (Ls). Items include '66 santimus par 1 kg R vai +R+', '56 " " 1 kg ZK +HD+', etc.

b) pakulām: 40 santimus par 1 kg I šķiras pakulu, 30 " " 1 kg II " " " " " "

2. Finanču ministrija aizrāda, ka galīgo norēķināšanos par valsts linu monopolam nodotiem liniem un pakulām ministrija izdarīs, saskaņā ar 1928. g. 28. janvāra likumu par piemaksām pie atlīdzības par valdībai nodotiem liniem, kamdēļ pie linu nodošanas saņemtās linu pieņemšanas zīmes uzglabājamās.

3. Augstāk minētās cenas stājas spēkā ar 1931. g. 5. decembri. 4. Reizē ar šo atcelti 1931. g. 12. maija rikojums № L/1—5 un 16. maija rikojums № L/1—14, t. i. pie linu nodošanas valsts linu pieņemšanas punktos turpmāk nav vajadzīgs uzrādīt pagastu valžu apliecības, ka nododamie līni ir pašu linu nodēvēju īpašums un tie ražoti viņu saimniecībā Latvijā.

5. Linus iepērkot, svara noapaļošana pie linu izsvēšanas pielaižama līdz 1/2 kilogramam.

Finanču ministris J. Annuss. Departamenta direktors J. Mieziš. Nodaļas priekšnieks R. Lože.

Rikojums

par svara nodokļa aprēķināšanu no gāzes eļļas.

Sakarā ar vienošanos ar Igaunijas valdību, gāzes eļļa ierindota konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem arzemiņu braucienos Latvijas un Igaunijas ostās (Lik. kr. 1931. g. 76) 10. panta I daļas b grupā, kamdēļ svara nodoklis no ievēdamās vai izvedamās gāzes eļļas ņemams Ls 0,08 par 100 kg.

Šis rikojums stājas spēkā 1931. g. 4. decembrī. Pamats: Tekstā minētās konvencijas 10. panta 2. piezīme. Rīgā, 1931. g. 4. decembrī. Finanču ministris J. Annuss. Jūrnīcības departamenta direktors A. Ozols.

Takse

tirdzniecības kuģu pārbaudei un aplūkošanai.

(Izdota uz noteikumu pamata par tirdzniecības kuģu aplūkošanu — Lik. kr. 1928. g. 213 un 1931. g. 86 — 591. p.)

1. Par kuģu glābšanas ierīču, stūres ierīču un citu ierīču un apgādes aplūkošanu un pārbaudi un kuģa aplūkošanas apliecības izsniegšanu ņemama sekoša gadskārtēja maksa kā no jūras, tā iekšējo ūdeņu kuģiem: kuģiem zem 50 br. reģ. tonnu tilpības. Ls 10 kuģiem no 50 br. reģ. t sākot un zem 100 br. reģ. t „ 15 kuģiem no 100 br. reģ. t sākot un zem 200 br. reģ. t „ 20 kuģiem no 200 br. reģ. t sākot un zem 300 br. reģ. t „ 25 kuģiem no 300 br. reģ. t sākot un zem 500 br. reģ. t „ 30 kuģiem no 500 br. reģ. t sākot un zem 750 br. reģ. t „ 35 kuģiem no 750 br. reģ. t sākot un zem 1000 br. reģ. t „ 40 kuģiem no 1000 br. reģ. t sākot un zem 1500 br. reģ. t „ 45 kuģiem no 1500 br. reģ. t sākot un zem 2000 br. reģ. t „ 50 kuģiem no 2000 br. reģ. t sākot un zem 3000 br. reģ. t „ 55 kuģiem no 3000 br. reģ. t un augstāk „ 60

1. piezīme. Kuģa tilpība šim pantā minētās maksas aprēķināšanai ņemama pēc kuģu mēru grāmatas, bet kuģiem, kuriem mēru grāmatas nav,

tilpība aprēķināma saskaņā ar instrukciju par kuģu tuvību izmērīšanu, kuģi mazāki par 20 br. reģ. t tilpības („Vald. Vēstn.“ 1923. g. 178. num.). 2. piezīme. Kuģa aplūkošanas apliecības pagarināšana uz nākošiem termiņiem skaitās par jaunas aplūkošanas apliecības izsniegšanu.

2. Par kuģu korpasa aplūkošanu un pārbaudi ņemama gadskārtēja maksa 50% apmērā no 1. pantā minētās maksas. Ja kuģa korpasa ir klase, tad par korpasa aplūkošanu nekāda maksa nav ņemama.

3. Par kuģu mašīnu vai motoru, katlu un palīgu mehānismu aplūkošanu un pārbaudi ņemama sekoša gadskārtēja maksa kā jūras, tā iekšējo ūdeņu braucienos:

- a) tvaikoņiem: 1) no katliem ar kopējo sildvirsmu līdz 20 kv. m — Ls 10,—; 2) no katliem ar kopējo sildvirsmu virs 20 līdz 100 kv. m — par pirmajiem 20 kv. m Ls 10,— un par katru kv. m virs 20 kv. m — Ls 0,40; 3) no katliem, kuģu kopējā sildvirsmā ir lielāka par 100 kv. m — par pirmajiem 100 kv. m Ls 42,— un par katru kv. m virs 100 kv. m — Ls 0,30;

b) motorkuģiem un motorlaivām, izņemot zvejās motorlaivas: no katra zirgu spēka motora efektīvās jaudas Ls 0,20, bet ne mazāk par Ls 5,— no katra kuģa vai laivas.

1. piezīme. Motorkuģiem, kuriem nav zināma efektīvā jauda, pēdējā aprēķināma pēc formulas EHP = 0,0003 a . z . p₁ d² . s . n, kur

- a — koeficients, kas līdzinās: 1) vienkāršas darbības a) divtaktu motoram — 0,5, b) četrtaktu motoram — 0,25, 2) dubultdarbības a) divtaktu motoram — 1,0, b) četrtaktu motoram — 0,5, z — motora stobru skaits, p₁ — vidējais indicētais spiediens stobrā, kas 1) benzīna un spirta motoram četrtaktu — 5, divtaktu — 4,5 kg/cm², 2) petrolejas motoram četrtaktu — 4, divtaktu — 3,6 kg/cm², 3) dīzeļmotoram — četrtaktu — 7, divtaktu — 6,5 kg/cm², d — motora stobra iekšējais caurmērs centimetros, s — virzuļa kāpe metros, n — apgriezīenu skaits minūtē.

2. piezīme. Kuģiem, kuriem ir klase un kuģi var uzrādīt katliem un mašīnām, tāpat motoriem klasifikācijas sertifikātu, maksu par mehānismu aplūkošanu ņemem. Ja aplūkojams tikai katls, vai arī tikai mašīna, tad ņemama tikai puse no augšminētās takses.

4. Par brīvsānu noteikšanu un attiecīgās apliecības izsniegšanu ņemama no kuģiem sekoša maksa:

kuģiem zem 100 br. reģ. tonnu tilpības. Ls 50 kuģiem no 100 br. reģ. t sākot un zem 300 br. reģ. t „ 65 kuģiem no 300 br. reģ. t sākot un zem 500 br. reģ. t „ 75 kuģiem no 500 br. reģ. t sākot un zem 1000 br. reģ. t „ 100 kuģiem no 1000 br. reģ. t sākot un zem 1500 br. reģ. t „ 125 kuģiem no 1500 br. reģ. t sākot un zem 2000 br. reģ. t „ 150,— kuģiem no 2000 br. reģ. t sākot un zem 2500 br. reģ. t „ 175 kuģiem no 2500 br. reģ. t sākot un zem 3000 br. reģ. t „ 200 par katru 1000 br. reģ. t virs 3000 ņemama papildu maksa. „ 25

5. Par avarijas apliecības izsniegšanu kuģiem, neizdarot bojājumu novērtēšanu, ņemama sekoša maksa:

no kuģiem zem 50 br. reģ. t tilpības Ls 10 no kuģiem no 50 un zem 100 br. reģ. t tilpības. „ 15 no kuģiem no 100—200 br. reģ. t tilpības. „ 20 no kuģiem no 200 br. reģ. t tilpības „ 25

RIKOJUMS № 458

1931. g. 3. decembrī.

Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas satiksme.

Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas satiksmes pasažieru tarifa II daļa, kas izsludināta 1928. g. „Vald. Vēstn.“ 267. numurā un iespiesta atsevišķā brošūrā, papildināma sekoši:

1. Maksu tabulā satiksmei starp Vācijas un Latvijas dzelzceļu stacijām.

Table with columns: No vai uz Vācijas stacijām, Virziens, km, Pieauguši Bērni, Klases (I, II, III), Vācijas daļa, Lietavas daļa, Latvijas daļa.

2. Maksu daļu tabulas pa Lietavas dzelzceļu daļu.

Table with columns: No, Uz, Caur, km, Pieauguši Bērni, Klases (I, II, III), 10 kg bagāžas.

Papildinājums spēkā no 1931. gada 15. decembra.

Dzelzceļu galvenais direktors K. Bjodnieks. Starptautiskās satiksmes inspektors Al. Rode.

Par avariju bojājumu novērtēšanu atlīdzība ņemama dubultā apmērā, pie kam šo novērtēšanu izdara vienīgi uz valsts iestāžu pieprasījumu.

6. Par manometru pārbaudīšanu ņemama atlīdzība no kuģiem, kuģi nemaksā nodokli par katlu aplūkošanu, Ls 2,— gabalā.

7. Ar šo atcelta finanču ministra 1926. g. 8. jūlijā apstiprinātā takse par ostas valžu privātiem kuģiem izdarāmiem pakalpojumiem un izdodamām apliecībām (1926. g. „Vald. Vēstn.“ 149. num.).

Rīgā, 1931. g. 4. decembrī.

Finanču ministris J. Annuss. Jūrnīcības departamenta direktors A. Ozols.

Galvenā intendanta paziņojums.

Ministru kabinets apstiprināja sekošo kara ministra noteikto cenu svaigam spēķim, iepērkot to armijas vajadzībām tieši no lauksaimniekiem-ražotājiem viņu saimniecībā ražoto, visās iepirkšanas vietās Latvijā Ls 1.200,— tonnā, laikā no š. g. 5. decembra līdz 1932. g. 1. februārim.

Pamats. Likuma par darbiem un piegādēm valsts vajadzībām 65. panta 2-g. punkts.

Pārliksmē. Valsts kancelejas š. g. 4. decembra raksts № 4029.

1931. g. 4. decembrī. № 7055/2238. Galvenais intendants, ģenerālis Skrapce.

Pārtikas daļas priekšnieks, pulkvedis-leitnants Landovskis.

Rikojums.

Pamatojoties uz 1929. g. „Valdības Vēstnesi“ 217. numurā publicēto „Papildinājumu likumam par alkoholu saturošu vielu ražošanu, aplikšanu ar nodokļiem un pārdošanu“, noliedzu līdz turpmākam, bez apriņķa priekšnieka vai policijas iecirkņa priekšnieka atļaujas mājas alus darišanu:

Daugavpils apriņķi:

Preiļu pagastā Dambiņu sādžā Bronislas Bernāns viensētā.

Minētā vietā mājas alu brīv darīt tikai ar apriņķa priekšnieka vai policijas iecirkņa priekšnieka rakstisku atļauju katrā atsevišķā gadījumā. Atļauju iegādāšanai jāiesniedz rakstisks lūgums, kas apmaksājams ar 40 sant. zīmognodevu, bet par atļauju ņemama rakstu nodeva 1 lata apmērā.

Rikojums stājas spēkā 7. dienā pēc viņa publicēšanas „Valdības Vēstnesi“. Šo rikojumu paziņot atzīmētās vietas iedzīvotājiem caur sludinājumiem bieži apdzīvotās vietās un vietās, kur notiek lielāka pilsoņu sapulcēšanās, uzlietu par pienākumu pagasta valdei.

Rīgā, 1931. g. 2. decembrī. № 2952.

Iekšlietu ministra b. G. Vizulis. Administratīvā departamenta direktors Šlosbergs.

Apstiprinu.

1931. g. 4. novembrī.

Finanču ministris J. Annuss.

Skolas darbu iekārtošana jūrskolās. 1931./32. mācības gadā.

1. Ziemsvētku brīvlaiks ilgst no 1931. g. 23. decembra līdz 1932. g. 3. janvārim, ieskaitot.

2. Lieldienu brīvlaiks ilgst no 1932. g. 24. līdz 29. martam, ieskaitot.

3. Kārtējo klases darbu beigas kuģu vadītāju nodaļas II, III un IV klasē 1932. g. 16. aprīlī, bet kuģu vadītāju nodaļas I klasē un visās kuģu mehāniķu nodaļas klasēs 23. aprīlī.

4. Pārbaudījumi kuģu vadītāju nodaļā no 18. līdz 29. aprīlim, bet kuģu mehāniķu nodaļā no 25. aprīļa līdz 6. maijam.

Jūrnīcības departamenta direktors A. Ozols.

Kuģniecības nodaļas vadītājs K. Meinerts.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Sludinājums.

Iekšlietu ministrijas administratīvais departaments, paziņojot, ka ar iekšlietu ministra š. g. 2. decembra lēmumu ir slēgts Gustavam Rauskinam atļautais rakstu darbu birojs Rīgā, uzaicina personas, kuģām pret minēto biroju būtu kādas prasības, pieteikt tās iekšlietu ministrijai Rīgā, Brīvības ielā № 37/39, istabā 88, triju mēnešu laikā no sludinājuma publicēšanas dienas „Valdības Vēstnesi“. Pēc šī termiņa notecēšanas prasības nepieņem un nodrošinājumu izmaksās pēc piederības.

Rīgā, 1931. g. 2. decembrī. № 8947.

Administratīvā departamenta direktors Šlosbergs.

Iekšējās apsardzības nodaļas priekšnieks J. Rozenbachs.

Sludinājums.

Iekšlietu ministrijas administratīvais departaments, paziņojot, ka ar iekšlietu ministra š. g. 2. decembra lēmumu ir slēgts Jānim Skalderam atļautais rakstu darbu birojs Aizputē, uzaicina personas, kuģām pret minēto biroju būtu kādas prasības, pieteikt tās iekšlietu ministrijai Rīgā, Brīvības ielā № 37/39, istabā 88, triju mēnešu laikā no sludinājuma publicēšanas dienas „Valdības Vēstnesi“. Pēc šī termiņa notecēšanas prasības nepieņem un nodrošinājumu izmaksās pēc piederības.

Rīgā, 1931. g. 2. decembrī. № 9450.

Administratīvā departamenta direktors Šlosbergs.

Iekšējās apsardzības nodaļas priekšnieks J. Rozenbachs.

